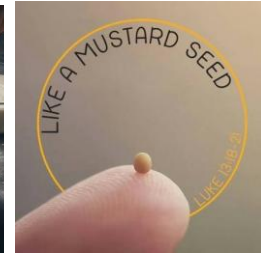

บทเทศน์และข้อคิด วันอังคารที่ 27 ตุลาคม 2026

บทอ่านประจำวันนี้ เอเฟซัส 5:21-33 / ลูคา 13:18-21

“เมล็ดเล็ก ๆ เชื้อแป้งเล็ก ๆ และความรักที่เปลี่ยนโลก”

“ความรักที่แท้จริงเริ่มจากสิ่งเล็ก ๆ ในบ้าน และเมื่อปล่อยให้พระเยซูคริสต์เจ้าทรงทำงาน สิ่งเล็ก ๆ นั้นสามารถเปลี่ยนทั้งครอบครัว ชุมชน และพระศาสนจักรได้”

เรื่องราวเกี่ยวกับสามีภรรยาคนหนึ่ง วันหนึ่งภรรยาถามสามีว่า “คุณรักฉันไหม?” สามีตอบทันทีว่า “รักสิ! แต่งงานกันมาตั้งยี่สิบปีแล้ว จะถามทำไม?” ภรรยาบอกว่า “ก็ฉันอยากได้ยินอีกนี่” สามีตอบว่า “ผมบอกแล้วไงวันที่แต่งงานว่า ‘รัก’ ถ้ามีอะไรเปลี่ยนผมจะบอกเอง!” ฟังเผิน ๆ ก็น่าขำ แต่ถ้าคิดให้ดี มีข้อคิดที่แฝงลึก! เพราะหลายครั้ง เราคิดว่าความรักที่เราเคยแสดงออกเมื่อสิบปีที่แล้ว ยังเพียงพอสำหรับวันนี้ แต่ที่จริง **ความรักต้องการการเติมใหม่ทุกวัน**

นี่คือสิ่งที่พระวาจาวันนี้กำลังสอนใจเรา นักบุญเปาโลกล่าวว่า **“จงยอมอยู่ใต้อำนาจซึ่งกันและกันด้วยความเคารพต่อพระเยซูคริสต์เจ้า”** แล้วจึงพูดถึงสามีภรรยา หลายคนเมื่ออ่านเอเฟซัส 5 แล้วสะดุดกับคำว่า “ภรรยาจงยอมอยู่ใต้อำนาจสามี” แต่เราต้องไม่หยุดอยู่ที่ข้อ 22 เพราะข้อ 21 เป็นกุญแจสำคัญ: **“จงยอมอยู่ใต้อำนาจซึ่งกันและกัน”**

และจากนั้นเปาโลหันมาพูดกับสามีด้วยถ้อยคำที่หนักแน่นมากกว่า “สามีทั้งหลาย จงรักภรรยาของตน เหมือนพระเยซูคริสต์เจ้าทรงรักพระศาสนจักร และทรงมอบพระองค์เพื่อพระศาสนจักร” เปาโลไม่ได้บอกสามีว่า “จงใช้อำนาจเหนือภรรยา” แต่บอกว่า “จงรักจนยอมเสียสละตนเอง” นี่คือการแตกต่างระหว่าง อำนาจแบบชาวโลก กับ

อำนาจแบบพระเยซูเจ้า ชาวโลกบอกว่า “ถ้าคุณมีอำนาจ คุณต้องทำให้คนอื่นทำตามคุณ” แต่พระเยซูบอกว่า “ถ้าคุณมีอำนาจ คุณต้องใช้อำนาจนั้นเพื่อรับใช้คนอื่น”

ดังนั้นในครอบครัวคริสตชน สามีไม่ได้เป็น “เจ้านาย” ของภรรยา ภรรยาก็ไม่ได้เป็น “เจ้านาย” ของสามี ทั้งสองคนอยู่ใต้พระเยซูคริสต์เจ้า และคำถามสำคัญจึงไม่ใช่ “ใครใหญ่กว่าใคร?” แต่คือ “วันนี้ฉันทำอะไรเพื่อให้อีกคนหนึ่งมีความสุขและเติบโตใน

พระเจ้า?” นี่คือการหมายที่แท้จริงของคำว่า “สองคนจะเป็นเนื้อเดียวกัน” พระศาสนจักรเองก็ถือว่าชีวิตสมรสเป็นเครื่องหมายของความสัมพันธ์ระหว่าง พระเยซูคริสตเจ้า กับพระศาสนจักร ดังนั้น บ้านของคริสตชนจึงไม่ใช่เพียงสถานที่กินข้าว นอน และเลี้ยงลูก บ้านควรเป็นสถานที่ที่คนหนึ่งพบพระเยซูเจ้าผ่านความรักของอีกคนหนึ่ง

วันนี้พระเยซูเจ้าเล่าเรื่องอะไรต่อ? พระองค์ตรัสว่า “พระอาณาจักรของพระเจ้าเปรียบเหมือนเมล็ดมัสตาร์ดเมล็ดหนึ่ง...” และ “เปรียบเหมือนเชื้อแป้งที่หญิงคนหนึ่งนำไปผสมกับแป้งจำนวนมาก จนแป้งทั้งหมดขึ้นฟู”

นี่เป็นภาพที่สวยงามมากเมื่อเอามาวางคู่กับจดหมายเปาโลเขียนถึงชาวเอเฟซัส ครอบครัวคริสตชนก็เหมือนเมล็ดมัสตาร์ด บางครั้งพ่อแม่อาจรู้สึกว่ “ฉันทำอะไรได้? ลูกก็ไม่ฟัง, ฉันสอนเรื่องพระเจ้า ลูกก็ไม่สนใจ, ฉันภาวนาอยู่คนเดียว จะมีประโยชน์อะไร?” ถ้ารู้สึกแบบนี้อย่าเพิ่งท้อแท้ใจ! เพราะพระเยซูเจ้าไม่ได้ตรัสว่า พระอาณาจักรเริ่มจากต้นไม้อใหญ่ พระองค์ตรัสว่า **เริ่มจากเมล็ดเล็ก ๆ เริ่มจากคำภาวนาสั้น ๆ ก่อนนอน เริ่มจากการให้อภัยหนึ่งครั้ง เริ่มจากการไม่ตอบโต้ด้วยคำพูดรุนแรง เริ่มจากการโทรศัพท์ไปหาพ่อแม่ เริ่มจากการกอดลูก เริ่มจากการพูดว่า “ขอโทษ” เริ่มจากการพูดว่า “ขอบคุณ” เริ่มจากการพาสามีหรือภรรยากลับมาวัด สิ่งเหล่านี้ดูเล็กมาก แต่ในสายพระเนตรของพระเจ้า นี่แหละเป็นเมล็ดแห่งพระอาณาจักร** และบางทีเราจะไม่เห็นต้นไม้อในวันพรุ่งนี้ แต่วันหนึ่ง ลูกของเราอาจนึกขึ้นมาได้ว่า “ตอนเด็ก ๆ แม่เคยสวดภาวนากับผม” หรือ “พ่อไม่เคยทิ้งแม่ แม้ตอนที่ครอบครัวลำบาก” แล้วเมล็ดเล็ก ๆ นั้นจะเริ่มงอกขึ้นมา

มีอีกภาพหนึ่งที่น่าประทับใจมาก

พระเยซูเจ้าไม่ได้เปรียบพระอาณาจักรกับน้ำหอมราคาแพงหรือทองคำ แต่ทรงเปรียบกับ เชื้อแป้ง เชื้อแป้งทำงานแบบเงียบ ๆ เราใส่ลงไปแล้วมองแทบไม่เห็น มันไม่ได้ส่งเสียง มันไม่ได้ประกาศว่า “ดูฉันสิ! ฉันกำลังทำงาน!” แต่มันค่อย ๆ เปลี่ยนแป้งทั้งหมดจากภายใน นี่คือการวิธีการของพระเจ้า พระอาณาจักรของพระเจ้าหลายครั้งไม่ได้เปลี่ยนโลกด้วยเสียงดัง แต่เปลี่ยนโลกผ่านคนธรรมดาที่รักกันอย่างซื่อสัตย์ทุกวัน

ข้อคิดสำหรับพระศาสนจักรในยุคปัจจุบัน บางครั้งเราคิดว่า พระศาสนจักรจะเติบโตได้ ต้องมีคนจำนวนมาก, ต้องมีวัดสวย/อาคารใหญ่, ต้องมีโครงการใหญ่, ต้องมีงบประมาณมาก, ต้องมีสื่อที่ทันสมัย, สิ่งเหล่านี้มีประโยชน์มากในการพัฒนา แต่พระเยซูเจ้าเตือนเราว่า อย่าดูถูกพลังของสิ่งเล็ก ๆ พระศาสนจักรที่ยิ่งใหญ่เริ่มจากกลุ่มศิษย์เพียงไม่กี่คน ครอบครัวที่ศักดิ์สิทธิ์เริ่มจากสามีภรรยาสองคนที่ตัดสินใจว่า “เราจะรักกันตามแบบของพระเยซูเจ้า” ชุมชนวัดที่อบอุ่นเริ่มจากคนไม่กี่คนที่ตัดสินใจว่า “เราจะไม่ปล่อยให้ใครเดินคนเดียว” และการเปลี่ยนแปลงสังคมอาจเริ่มจากคนหนึ่งคนที่พูดว่า “ฉันจะเริ่มจากตัวฉันเอง”

อยากสรุปภาพรวมข้อคิดวันนี้

วันนี้พระวาจาสองบทจึงพูดเรื่องเดียวกัน เอเฟซัสบอกว่า ความรักต้องกลายเป็นการเสียสละ ลูกาบอกว่า การเสียสละเล็ก ๆ สามารถกลายเป็นพระอาณาจักรที่ยิ่งใหญ่ ดังนั้นอย่าถามว่า “ฉันทำอะไรที่ยิ่งใหญ่ให้พระเจ้าได้บ้าง?” แต่ลองถามใหม่ว่า “วันนี้ฉันจะทำความดีเล็ก ๆ อะไรเพื่อพระเจ้า?” สามีอาจกลับบ้านแล้วพูดกับภรรยาว่า “ขอบคุณนะที่อยู่เคียงข้างผม” ภรรยาอาจพูดกับสามีว่า “ฉันให้อภัยคุณ” ลูกอาจโทรหาพ่อแม่ คนหนึ่งอาจเลิกโกรธอีกคนหนึ่ง คุณพ่อเจ้าวัด/นักบวชอาจโทรไปหาคนที่หายจากวัดไปนาน ชุมชนวัดอาจเปิดประตูต้อนรับคนที่ไม่เคยสนใจ ทั้งหมดนี้ดูเล็กมาก แต่พระเยซูเจ้าตรัสว่า **เมล็ดเล็ก ๆ สามารถกลายเป็นต้นไม้ เชื่อแป้งเล็ก ๆ สามารถทำให้แป้งทั้งก้อนเปลี่ยนไป** และความรักเล็ก ๆ ของเราที่มอบให้กันทุกวัน พระเจ้าสามารถนำไปสร้างพระอาณาจักรของพระองค์ได้ ดังนั้น วันนี้กลับบ้าน อย่าพยายามเปลี่ยนทั้งโลก แต่เปลี่ยนหนึ่งหัวใจ อย่าพยายามทำความดีที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ทำความดีเล็ก ๆ แต่ทำด้วยความรักที่ยิ่งใหญ่ เพราะบางที... สิ่งที่เราเรียกว่า “เล็กเกินไปที่จะเปลี่ยนโลก” อาจเป็นสิ่งเดียวกับที่พระเจ้ากำลังรอ เพื่อเริ่มต้นเปลี่ยนโลกทั้งใบ และขอให้ครอบครัวของเรา, วัดของเรา, และพระศาสนจักรของเรา, เป็นเหมือนเมล็ดมัสตาร์ด เป็นเหมือนเชื่อแป้ง แม้ว่าจะเล็กมากในสายตาของชาวโลก แต่ **ยิ่งใหญ่ในพระหัตถ์ของพระเจ้าและในสายพระเนตรของพระองค์**

ข้อคิดที่อยากย้ำเตือน “อย่าพยายามเปลี่ยนทั้งโลกในวันเดียว จงเปลี่ยนหนึ่งหัวใจด้วยความรักในวันนี้ เพราะพระอาณาจักรของพระเจ้าเริ่มต้นเสมอจากสิ่งเล็ก ๆ ที่เรายอมมอบไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์”

วิษณุ ธัญญอนันต์ เจ้าอาวาสวัดเชนต์จ่อหัน ลาดพร้าว กรุงเทพฯ